116

Tef

Şey Kadın
NEVİN YASTIK

İlahi Ses
ADNAN BEYAZ

SAİME KANAR

TAHTA KURULARI

Bütün şöhretler yarın akşam Kamil Bey'in biricik oğlu Veteriner Osman'ın sünnet düğününde

Pasta - Limonata - Batonsale Saz - Hokkabaz - Madrabaz - Orta oyunu - Tavla - Bezik Barbut ondan sonra da herkes dut..

Halk Sanatkarı
SÜLEYMAN MAYA

Gecenin Sürprizi!

Mahalle kadınları arasında çamaşır yıkama müsabakası sabunlar Kâmil bey tarafından verilecektir.

Biricik Fenni Sünnetçi
RIFKI KESER

Not: Sünnet esnasında 16 yaşından küçük kızların alınmaması rica olunur.

Babası Kamil Şenlik

Nurettin'in,
Çektiğini
Sız de
Çekmeyiniz..

ÇÜNKÜ

NURETTİN DÜN BENİM SAĞLAM DİŞİMİ ÇEKTİ

Sabr

ARTIK HERŞEYİ SÖYLEYEBİLİRİM

Herşey,

NAPOLYON

PARA... PARA..
PARA demişti.
Ben de
Yok.. Yok.. Yok
diyorum
Yani sizin anlayacağınız
BENDE PARA YOK

Berduş Hakkı

Kendimi kaybettim. Bulanların beni kendime getirmelerini rica ederim.

Klroform Sıtkı

BUGÜNKÜ
İŞİNİ
yarına bırakma
28-8-1960

ONA HİDDETLE

Ben senin gibi adama pabuç bırakmam,, dedim.

ÇÜNKÜ

Ayakkabılarımı çok kötü tamir etmişti..

ŞEMSİ BABA OLSAYDI
çok güzel yapardı

Şemsi Baba için eski ayakkabı yoktur. Her türlü gizli pençe hiç kimseye gösterilmeden yapılır. Ayrıca her tamire gelene bir çekecek verilir.

MÜJDE!

KIZIMIN İSMİDİR

İNCİR
YİYİNİZ

Mülâyemet verir

Mülâyim

MAVİ SARAY ÖNÜNDE..

Okla gösterilen eniştemi kaybettim. Eğer içeri girdiyse dışarı çıkmasın çünkü bütün helâlar bozuktur

EN GARANTİLİ ŞEKİLDE

Bilumum kanalizasyon tamir edilir. Evlere kadar gidilir

Adnan Kuburoğlu Ltd. Şti.

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Her hafta Çarşamba günleri çıkar.

YAZARLAR:

Adnan Tahir
Adnan Veli
Alpłâçin
Aziz Nesin
Bedii Faik
Bülent Oran
Çetin Altan
İlhan Engin
Haldun Taner
Halit Kıvanç
Melih Cevdet Anday
Orhan Boran
Reşat Ekrem Koçu
Rıfat Ilgaz
Selâmi İzzet Sedes
Suavi Süalp
Yalçın Kaya
Zahir Güvemli

KARİKATÜRCÜLER:

Ali Ulvi Ersoy
Altan Erbulak
Ayhan Başoğlu
Bedri Koraman
Eflâtun Nuri Erkoç
Ferit Özgören
Ferruh Doğan
Mustafa Eremektar
Nehar Tüblek
Oğuz Aral
Öktemer Köksal
Ratip Tahir Burak
Şadi Dinççağ
Semih Balcıoğlu
Sinan Bıçakçıoğlu
Suat Yalaz
Tekin Aral
Tonguç
Turhan Selçuk
Yalçın Tüzecan
Yüksel Ünsal

★

KLİŞELER
AR KLİŞE ATÖLYESİ

★

KAPAK BASKISI
AR-EL MATBAASI

★

DİZGİ VE TERTİP
HER GÜN MATBAASI

★

BASKI
ŞEHİR MATBAASI

★

Fiatı: 100 kuruştur.

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Tef

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40

CİLT : 1 ★ 31 AĞUSTOS 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 11

Üçüncüler !

Kadıkoy vapurunda, on üç on dört yaşlarında bir gazete satıcısı, çocuklukla erkeklik arası çatal sesiyle bağırıyor:

— Olaylar ve resimleri Menderesin Kütahya yolunda çalılar arkasına nasıl saklandığını yazıyor. İşte resmi de var. Kızılay'da Menderes «öldürün beni» diye bağırıyor. Üniversiteliler cevap veriyorlar: «Biz kaatil değiliz, istifa et Menderes» İşte bütün bunları yazıyor!..

Küçük satıcı çıktı. Uzun boylu bir başkası girdi:

«— Yazıyor.. Menderesin Suzan Sözene mektuplarını yazıyor. Fatin Rüştü paraları nasıl kaçırdı.. Bayarın çapkınlıkları... Yazıyor.»

Vapurda gerçi iki mevki var ama, halk üç sınıf: Gazete satıcılarını gülerek dinliyenler, hiç duymamış gibi davrananlar ve dişlerini sıkarak şakaklarını yorgun bir tazı yüreği gibi attıranlar.

Birinciler: «— Oh! diyorlar, İnönü'nün Amerikadaki çiftliğini yazıyor» diye bağırtır mısın?.. O uydurmanın yerine, işte şimdi senin gerçek kirli çamaşırların geçti.»

İkinciler: «Eee.. diyorlar, gazete satıcılarına «Cinayet yazıyor» diye bağırmayı yasak eder misin?.. İşte şimdi böyle bağırırlar.»

Ve üçüncüler: «— Of diyorlar of!.. Uğruna kurbanlar kestiğimiz, gözümüzün bebeği yüreğimizin sultanı «Beyefendimiz» bu hallere mi düşecekti?..»

Birinciler ve ikinciler bizleriz. Çektiklerimize göre, kâh birinci, kâh ikinciyiz. Ama üçüncüler değişmez. Dedeleri 31 Martta sokaklara salyalarını akıtıyorlardı. Babaları Millî mücadeleden sonra, sultanın arkasından ah çekiyorlardı. Mustafa Kemal'i, yeni rejimini İzmir zaferi üstüne olduğu kadar, İzmir sehpaları üstüne de oturtmağa zorlıyanların çocuklarıdır bunlar. İşte şimdi de babalarının, dedelerinin yürüdüğü yoldadırlar. Güler yüzlü bir idareyi çatık kaşlı yapmak ve çizmelerinden önce kalplerine basarak yürüyen inkılâpçıları, yine merhametsiz, yine vurucu yapmak.. Yolları bu, hedefleri bu!..

İstiklâl mahkemeleri babaları yüzünden kurulmuştu Şimdi İnkılâp mahkemeleri bu piç oğlu piç sürüsüne karşı kurulmuştur.

Bir İngiliz yazarı: «Biz gülmeyi bilmiyen millet değiliz, ama ortaçağın pisliğinden arınmak için yaptığımız mücadele bizi güç gülen bir millet yaptı,» der. Biz Türkler de böyle değil miyiz?.. Her yeni devrin güneşini karartmağa çalışan değişmez, uslanmaz, utanmaz bir kütle ile didişe uğraşa gülmeyi unutur olduk. Her devirde yurt meydanlarına saat kulesinden, sigorta yapısından önce, sehpalar kurmak zorunda kala kala, içimiz katıldı.

Son kalıntılarına kadar, bir tekne kazır gibi, vatandan bu pisliği alıp atıncaya kadar bu böyle sürüp gider. Yok başka çaresi. Mel'unun yeşerttiği ilk ve tek ağaç, darağacıdır!..

Bedii FAİK

Cemal Gürsel

Çizen : Ali ULVİ

Alparslan Türkeş

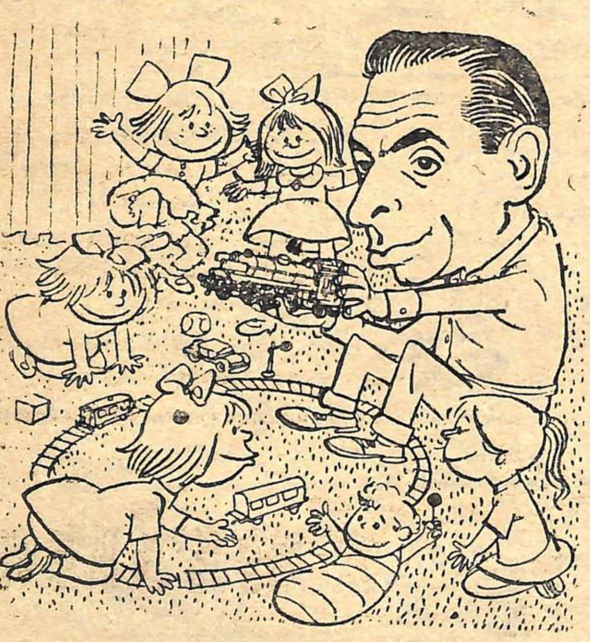

Çizen : Altan ERBULAK

Tef Karikatürisleri

MİLLÎ BİRLİK KOMİTESİ

Üyelerini takdim ediyor

★

Cemal Madanoğlu

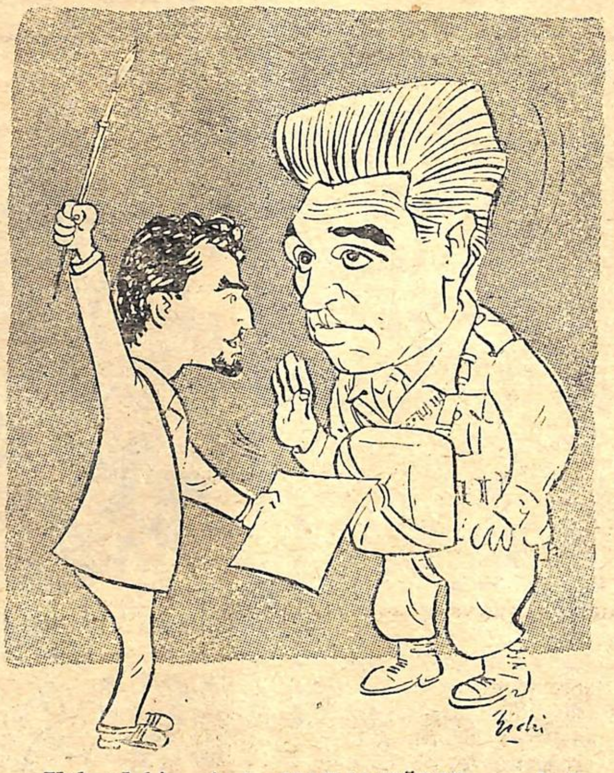

Yukardaki resimde, MADANOĞLU'nu arkadaşımız Bedri KORAMAN'a «karikatürümü çizdirtmem» derken görüyorsunuz.

KÜFÜR

Ankara Atatürk Lisesinde girdiğim bitirme imtihanlarında, edebiyat dersinden Ataç 5 vermişti. Bunun acısını uzun zaman unutmadım. Aradan yıllar geçti. Gene Ankara'da idim. Bir İstanbul gazetesinin Ankara bürosunda çalışıyordum. D. P. iktidara geçmişti... Bir akşam üstü, Kızılayda bulunan bir otelin Amerikan - barında bir kaç arkadaş oturuyorduk. Bir ara, gözüme Ataç ilişti. Uzak bir masada, bir, iki tanıdığı ile beraberdi.

Hemen yanına gittim, Selâmlaştık. Derdimi ortaya döktüm.

— Siz, lise bitirme imtihanında bana 5 numara vermiştiniz, 8-10 verdikleriniz, şimdi tüccarlık yapıyor, iş mektuplarını bile başkalarına yazdırıyorlar. Oysa ben yazı yazarak geçiniyorum. Ne kadar yanlış davrandığınızı görüyorsunuz ya? Şiirlerim dergilerde yayınlanıyor, çevrilerim kitap halinde basılıyor.

Doğrusunu söylemek gerekirse, asıl hatalı olan bendim. O 5 numarayı, sadece girdiğim imtihan için almıştım.

Ataç da haklı olarak öfkelendi. Kızdığı zaman, yüzünün nasıl değiştiğini, konuşmasının sertleştiğini, onu tanıyanlar iyi bilirler.

Ayağa kalktı, sağ elinin işaret parmağını bana doğru uzattı. Esaslı bir küfür düşündüğü belli oluyordu. Sonunda, kelimelere basa basa, aralarını uzatarak:

— Siz... dedi... Siz... Olsa olsa, Menderes'in bir yakını olabilirsiniz. dedi.

Oğuz ALPLAÇİN

KITLIĞIN SEBEBİ

İki ahbap. Biri sıska mı sıska. Öteki de davul mu davul. Şişmanı zayıfına takıldı:

— Dostum, seni gören memleket açlıktan kırılıyor zanneder.

Öteki hemen cevabı yapıştırdı.

— Seni görünce de bu halin sebebini keşfeder.

— Hadi gelsenize No: 7

Merak

Kız çok zengin, delikanlı ise son derece fakir, fakat dürüst bir gençti. Kızın kendisini beğendiğini de biliyordu. Fakat bütün bildiği bundan ibaretti. Bir gezinti sırasında kıza sordu:

— Benim ne kadar yoksul olduğumu biliyorsun değil mi?

— Evet.

— Halbuki sen çok zenginsin.

— Evet.

— Benimle evlenir misin?

—Hayır.

— Bunu zaten biliyordum.

Bu sefer kız sordu:

— Madem ki biliyordun neden sordun?

— Üç milyon dört yüzbin lira, üç apartman ve büyük bir çiftlik kaybeden bir erkeğin hissiyatını merak ediyordum da ondan.

KENDİ GİTTİ...

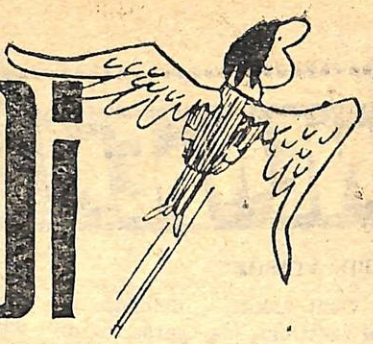

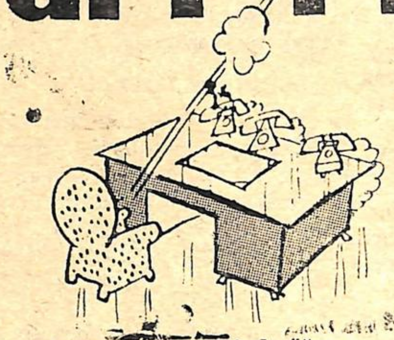

AZİZ NESİN

Büyük kişilerin büyük sözleri olur. Atatürk'ün seçme sözleri pek çoktur. Bunlara özdeyiş diyoruz. Atatürk'ün özdeyişlerinden bir kaçını hatırlıyalım:

«Zafer, «Zafer benimdir» diyebilenin, muvaffakiyet «muvaffak olacağım» diye başlıyanın ve «muvaffak oldum» diyebilenindir.»

★

«Hürriyet olmayan bir memlekette ölüm ve izmihlâl vardır. Her terakkinin ve kurtuluşun anası hürriyettir.»

Atatürk'ün sözlerinden kitaplar dolduracak özdeyişler seçilebilir.

İnönü'nün de yarınlara kalacak pek çok özdeyişleri vardır:

«Bu memlekette ahlâklı insanlar, ahlâksızlar kadar cesur olduğu zamandır ki dâvalarımız hallolunacaktır.»

★

«Türkiye'nin hakiki sahibi ve efendisi köylüdür.»

İnönü'nün kitaplar dolduracak daha böyle pek çok özdeyişlerini hatırlarız.

Gelelim Menderes'e. Onun da özdeyişleri çoktur. İşte bir kaçı:

«Ben kendime sabık başvekil dedirtmem!»

★

«Vatan bize borçludur!»

★

«D. P. Meclis Grupunun âzaları! siz isterseniz hilâfeti bile iade edersiniz.»

★

«Doktorluk müstesnâ, benim on beş gün içinde öğrenip mütehassısı olamıyacağım hiç bir ilim yoktur.»

★

«Biz, D. P. ile memlekete erkek bir iktidar getirdik.»

★

«Her mahallede dört milyoner yarattık!»

★

«Bizden program istiyorlar. Biz, hesaba, kitaba gelmeyiz!»

★

«İsbat hakkı mı, İsmail Hakkı mı, nedir o, bir şey söylüyorlar...»

Menderes'in özdeyişleri toplansa, çok eğlenceli bir kitap olur.

Hey gidi hey, kendi gitti zartı kaldı yadigâr!...

Herkes Yerine

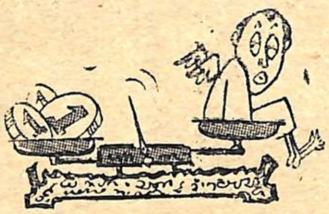

Namık Gedik öbür dünyada cennetin kapısını çalınca, başını uzatan Baş Melek:

— Buyurun, dedi. Kimsiniz?

— Ben Namık Gedik'im.

— Ne iş yapardınız?

— Menderes'in İçişleri Bakanı idim.

— Peki ne istiyorsunuz?

— İçeriye girmek istiyorum...

Baş Melek:

— Hımm, dedi. Hem Menderes'in İçişleri Bakanı olduğunuzu söylüyorsunuz, hem de içeriye girmek istiyorsunuz. Bu girişi sağlıyacak hareketleriniz var mı?

Gedik uzun uzun düşündü:

— Bir gün yolda üstübaşı perişan bir çocuk görmüştüm. Sokaklarda aç sefil dolaşmaması için eline iki lira verip evine gönderdim.

Baş Melek kayıtlara baktıktan sonra:

— Evet, dedi. Yalnız unuttuğunuz bir şey var. O çocuk muhalif saydığınız gazeteleri sattığı için evine göndermişsiniz. Başka bir şey hatırlıyor musunuz?

Gedik gene uzun uzadıya düşündü. Sonra:

... line acımış, eline bir lira sıkıştırmıştım, dedi.

Baş Melek tekrar kayıtları araştırdı ve:

— Bunun da sebebi varmış, diye karşılık verdi. Kadına arabanız çarpmış. Siz de işi geçiştirmek için bir lira ile atlatmışsınız. İyice düşünün...

— Başka bir şey hatırlamıyorum.

Baş Melek, kapıdaki Meleğe sordu:

— Bu zatı ne yapsak dersin Melek kardeş?

Kapıdaki Melek hiç düşünmeksizin kesip attı:

— Üç lirasını eline tutuşturup, cehennemin yolunu tarif ederiz olur biter...

★

Düşük Menderes ve beraberindekiler Londra yolculuğu sırasında uçak kazası geçirmişti. Bu yolculukta ölenlerden birisinin yerine tayin edilmek istiyen düşük iktidar çetesinin dalkavuklarından bir zat, hiç vakit geçirmeksizin Çankaya'ya koştu. Bayar'ın binbir pislikle kirli elini öptükten sonra:

— Beyefendi, dedi, (........) nın öldüğünü haber aldım. Kendisinin yerini almama emirlerinizi rica edecektim.

Bayar'ın cevap vermesine meydan kalmadan, oradakilerden birisi söze karıştı:

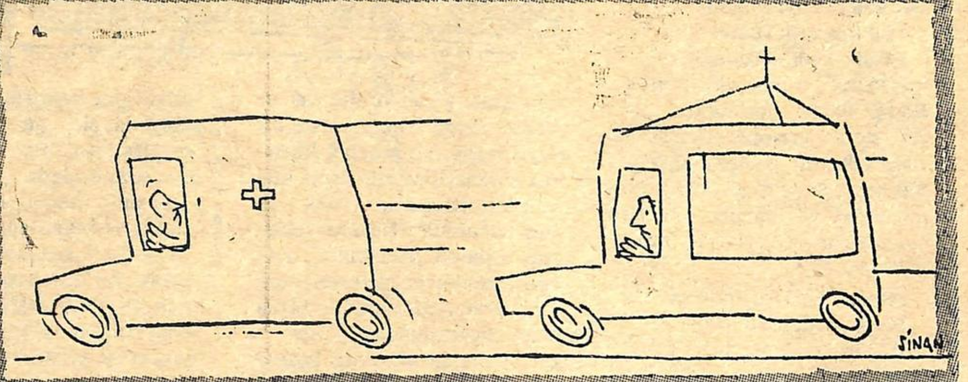

SİNAN

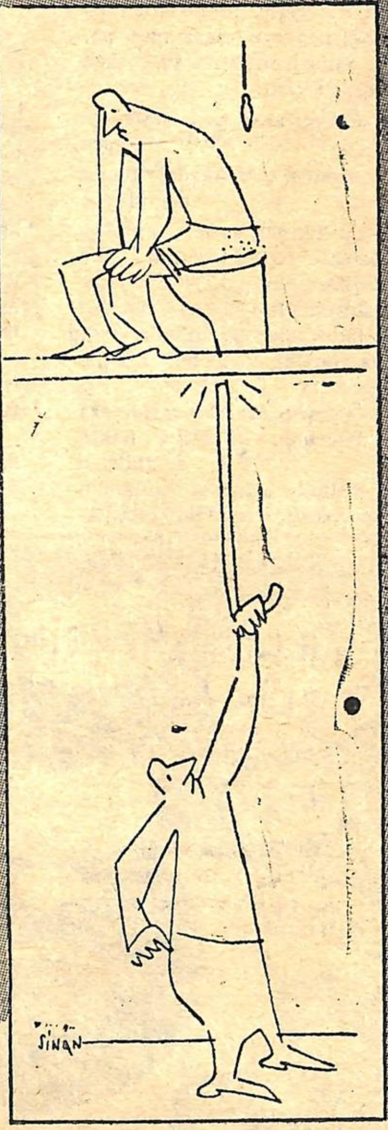

KİM KİMDİR?

Sinan Bıçakçıoğlu

Halen 29 yaşında olan Sinan, karikatüristlerin çoğuna uyarak İstanbul'da doğmuştur. 1931 (yani doğum tarihi) ile 1948 arasında yaptıklarının, sadece kendisini, ailesini ve konu komşu kızlarını ilgilendirdiğini söylemektedir.

1948 de ilk karikatürünü çizmiş, üç yıllık çabalamadan sonra 1951 de bu karikatürü piyasaya sürmüştür.

Karikatürlerinin sözlerini, günlük hayatında, eş dost sohbetlerinde harcadığı için karikatürlerinin tümü yazısız kalmaktadır.

Felaket yalnız gelmez

Güzel Bir Amerikan Hikâyesi

Büyük bir çiftliğin sahibi hafta sonunu şehirde geçirmiş, geriye döndüğü zaman da istasyonda çiftliğin kâhyası tarafından karşılanmıştı.

— Eee? diye sordu. Ne var, ne yok? İşler yolunda mı?

— Şöyle böyle.

— Ben yokken bir şeyler oldu mu? Önemli bir şey...

— Pek bahse değmez. Köpek biraz topallıyor ama...

— Yaa? Nasıl oldu bu iş?

— Atlar yanıklarının acısıyla sağa sola çifteler atarlarken, bu arada köpeği de tekmelemişler.

— Atların yanıkları mı?

— Evet. Samanlar tutuşup ambar yanınca, kıvılcımlar ahırlara da sıçradı.

— Nasıl, ambar mı yandı?

— Tabiî. Evle ambarın arası çok yakın olduğu için, evdeki yangın ambara da sirayet etmiş. Beni uyandıran da evdekilerin feryatları oldu zaten...

— Demek ev de gitti ha? Hiç bir şey kurtulamadı mı?

— Kurtulmaz olur mu? Uyanınca mutfağa daldım, her taraf dumanlar içindeydi. Fakat merdivenler de tutuşmuştu. Bu yüzden yukarıya çıkıp, ikinci kattakileri kurtaramadım. Dışardan merdiven dayamayı düşündüm. Tam o sırada, kilerdeki şarap fıçısını hatırladım. Hani sizin şu çok sevdiğiniz şarabı. Ona bir şey olursa çok üzüleceğinizi biliyordum. Sonunda şarap fıçısını kurtarabildim ama, iki kızınızı, üç oğlunuzu, bebeği ve karınızı kurtarmak için gecikmiştim. Üstelik yeni mahsulün yok olmasına da canım çok sıkılmıştı.

— Ne diyorsun? Bu yılın mahsulü de mi elden gitti?

— Elden ne gelir? Meyve ağaçlarını kavuran yangın, oradan da tarlaya sıçramıştı.

Çiftçi derin bir göğüs geçirdi:

— Bari otomobile atlayıp da gidelim, ortalığı bir gözden geçireyim.

— Çok müteessirim ama, gelirken otomobili bir elektrik direğine çarptım. Bankadaki hâdisenin doğru olup olmadığını öğrenmek için meraktaydım. Son hızla geliyorken bir kazadır oldu işte...

Çiftçi kendisini tutamıyarak bağırdı:

— Aman Allahım... Yoksa bankaya da mı bir şey oldu?

— Dün gece soymuşlar. Bu arada sizin paralarınız da gitti tabiî...

— Şu halde artık burada kalmanın manası yok. Trene binip annemin yanına gideyim..

Kahya elini cebine soktu ve çıkardığı bir kâğıdı patronuna uzattı:

— Bunu az önce posta müvezzii verdi, dedi. Başınız sağ olsun, anneniz bu sabah bir kalp krizi geçirmiş ve hayata gözlerini yummuş. Şu şarap fıçısını kurtarabildiğim için gene de şanslı sayılırsınız doğrusu...

★

Tembellik

Kaliforniyalı bir çiftçi, çiftliğinde çalışmakta olan 10 kişinin işinden hiç de memnun değildi. Hepsi de gayet gevşek ve gönülsüz çalışıyorlardı.

Bir sabah, onları çiftliğin avlusunda topladı.

— Çiftlikde çalışanların en tembeline verilecek bir işim var, dedi. İçinizde en tembel kimse bir adım ileri çıksın. İş gayet rahattır.

İşçilerin dokuzu birden ileriye bir adım attılar. Geride bir kişinin kalması çiftlik sahibini şaşırtmıştı. Ona sordu:

— Peki ama, sen neden olduğun yerde kaldın?

Adam esneyerek ağzını açtı ve isteksiz bir tavırla cevap verdi:

— Olduğum yerde durmak varken niçin yürüyeyim de kendimi yorayım?

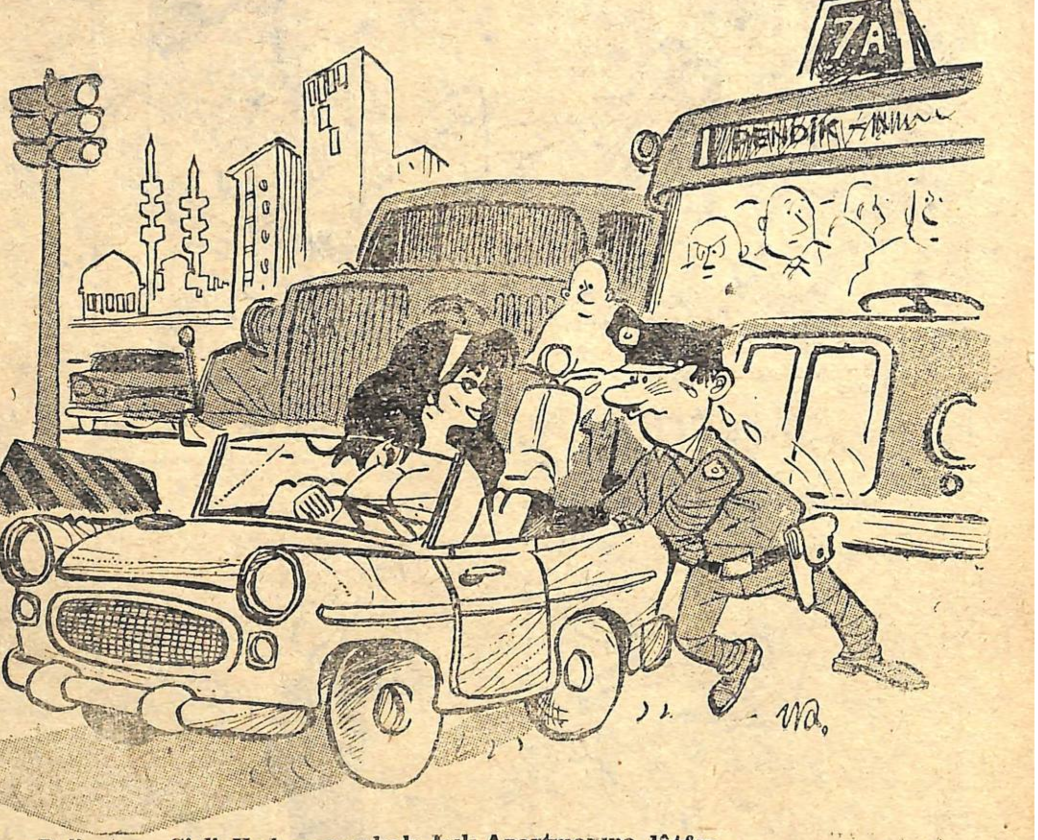

— Polis bey, Şişli Kodaman sokak, Işık Apartmanına lûtfen...

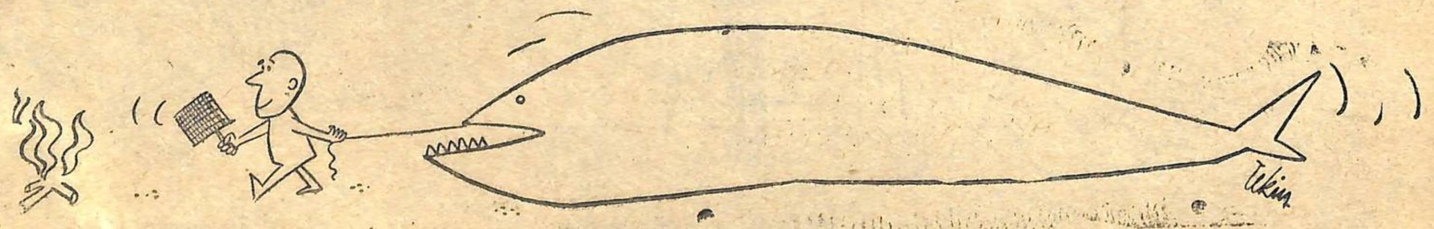

YAZISIZ

FUTBOL dersleri
ALİ ULVİ - S. YALAZ
TAKIMLAR
KİMSESİZ
MAŞKOT
OCAK BAŞKANI
BUCAK BAŞKANI
İDARECİLER
NOURY ES SAİD
ANTRENÖR
HIRRR... HIRRR...
KAPTAN
HAKEM
YAN HAKEM
10 DERSTE SOSYALİZM
ÇETİN ALTAN
SOL AÇIK
PEYAMİ
SAĞ AÇIK
SABIK GENEL BAŞKAN
PARTİZAN
MİDEÇİ
MÂHUT
DEPLASMAN
W.M.
V.C.
W.M. DEĞİL, V.C. SİSTEMİ OYNAYICAZ!
SİSTEM
TRANSFER
VATANDAŞ
OY
TEK SEÇİCİ
BAZI AYDINLAR
BAZI ZENGİNLER
SEYİRCİ
BİR KISIM BASIN
ÜNİVER...
ORDU
PAS
MAÇ
MH. %10
MENAJER
BUMİN ....OĞLU
PENALTI
MİLLİ KOMİTE
ŞUT
TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ SAAT 3 TEN BERİ İDAREYİ ELE ALMIŞ BULUNMAKTADIR..
AKŞAM
GOOOOOOOL!..

FUTBOL
dersleri
ALİ ULVİ - S. YALAZ
KİMSESİZ
MAŞKOT
OCAK BAŞKANI
İDA
TAKIMLAR
SABIK GENEL BAŞKAN
MİDECİ
MÂHUT
DEPLASMAN
10 DERSTE SOSYALİZM
ÇETİN ALTAN
PEYAMİ
SOL AÇIK
SAĞ AÇIK
VATANDAŞ
OY
TEK SEÇİCİ
MK. %10
BUMİN ....OĞLU

BUCAK BAŞKANI
RECİLER
NOURY ES SAİD
ANTRENÖR
HIRRR.. HIRRR..
KAPTAN
YAN HAKEM
HAKEM
PARTİZAN
W.M.
V.C.
W.M. DEĞİL, V.C. SİSTEMİ OYNAYICAZ!
SİSTEM
TRANSFER
BAZI
BAZI ZENGİNLER
SEYİRCİ
BİR KISIM BASIN
ÜNİVER
ORDU
PAS
TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ SAAT 3 TEN BERİ İDAREYİ ELE ALMIŞ BULUNMAKTADIR..
AKŞAM
MİLLİ KOMİTE
ŞUT

(Sağlam Pabuç Sigorta şirketi) ndeki durumumun berbat olduğunu farkeden bir ahbab:

— Şirketteki memuriyetini başka bir şirkete sigorta ettirmen gerekiyor Peter, demişti. Geçenlerde kısım şefin söylüyordu. Son üç aydır şirkette yaptığın bütün iş, maaş bordrolarına imza atmaktan ibaretmiş. Şimdi (Akşam Yıldızı) gazetesine git. Yazı İşleri Müdürü Murdock dostumdur. Bir karısı, bir evi, bir de otomobili var. Hepsini taksitle almış. Tabiî karısı hariç. Gazete fena halde muhalefet yapıyor, seçimler de yakın. Eh, onun durumunda birisi elbette varını yoğunu sigorta ettirecektir.

Vakit kaybetmeksizin (Akşam Yıldızı) gazetesine gittim. Kapıcı, yolumu kesecek oldu.

— Bırak, dedim. Mr. Murdock'la ilgili hayatî bir mesele için geldim. Meselenin ne olduğunu çakmış gibi göz kırptı:

— Anladım. Yüksek politika meselesi olacak.

Yazı İşleri Müdürünün hayatı ile yüksek politika arasındaki bağıntıyı kavrıyamamıştım ama, oralı olmadım. «Evet» der gibilerden başımı salladım. Binaya daldım.

Mr. Murdock beni bekletebilirdi. Bu yüzden, ne içeriye haber saldım, ne de kapısını tıklattım. Kapıya yüklendim, «bana mısın?» demedi. Önce bir sürme çekildi, zincir şakırtıları duyuldu. Sonra da birkaç santim aralandı.

Solgun benizli, gözleri iri iri açılmış birisi, elindeki otomatik tabancanın namlusunu burnuma doğru uzatarak:

— Yavaş ol bakalım, dedi. Ben başkalarına benzemem, hayatımı pahalıya satmasını bilirim.

Şaşırmıştım doğrusu. Gene de bozuntuya vermedim. Adamcağız hayatını pahalıya sigorta ettirmek isiyorsa, bunun da bir çaresi bulunur, diye düşündüm. Cevap verdim:

— Müsade edin de içeriye gireyim. Hayatınıza biçilecek pahayı daha sonra kararlaştırabiliriz...

— Nee? diye gürledi. Hayatımın pahası mı?

— Tabiî. Ayrıca eşinizin hayatı da var. Sonra eviniz, otomobiliniz? Onları unutmayın...

Adamın ağzından köpükler saçıldı:

— Vay namussuz, vay aşağılık herif vay... Sen elini kolunu sallıyarak buraya gel ve sırf muhalefet yapıyor diye bir vatandaşın hayatını tehdit et...

— Durun canım, dedim. İsterseniz muhalefet yapın, isterse niz başka bir iş, onun orası beni ilgilendirmez. Hayatını tehdit ettiğim de yok. Ölüm, Allahın emridir. Günün birinde her kes ölecek. Ev, otomobil dediğiniz de kazaya uğrar, yanar..

Öyle bir bağırdı ki, kulağımın zarı patlıyacaktı.

— Hâlâ ısrar ediyorsun ha? Üstelik eşimin hayatını da bu işe karıştırıyorsun?

— Tabiî, dedim. Çocuklarınız olsaydı onları da katardım. Benim işim bu. Bu dünyada herkesin bir işi vardır. Meselâ siz muhalefet yaparak geçinirsiniz, ben de başkalarının hayat ve mallarıyla ilgilenirim.

— Yani bu işten para alıyorsun?

— Elbette, diye karşılık verdim. Bir de bedava mı yapacaktım? Sigorta yaparak geçinmek kolay iş mi sanıyorsunuz?

— Allah Allah... Siz şimdi sigortacısınız demek?

— Sigartacıyım ya. Hem sigortacıyım, hem de daha önceden sigortacıydım. İsimden atmazlarsa bundan sonra da sigortacılık yapacağım. Artık bu tabancayı burnumdan çekersiniz herhalde?..

Önce kuşkulu kuşkulu düşündü. Sonra tabancayı burnumun dibinden çekti. Beni içeriye buyur etti...

Büroya girince bir hayli şaşırdım. Çelik pancurlar, demir ızgaralı pencereler, kapının ardında çifte çifte kol demirleri, bilek kalınlığında zincirler...

Masanın karşısındaki koltuğa yerleştim. Mr. Murdock bir sigara ikram ettikten sonra:

— Kusura bakmayın, dedi. Bu muhalefet dedikleri şeyi yapmak hem zor, hem de tehlikeli. Karşılaştığım tehlikeleri, gelen tehdit mektuplarını tahmin edemezsiniz...

Ziyaretimin sebebini anlattım. Memnun oldu:

— Benden iyi müşteri bulamazsınız. Karımı, kendimi, evimi, otomobilimi, hattâ mümkün se köpeğimi de sigorta ettiririm. Belli olmaz, belki komşular da sigorta olurlar. Çünkü muhalif bir gazeteci ile aynı sokakta oturduklarını biliyorlar...

Böyle bir maden, aramakla bulunmazdı. «Yaşasın basın» diye düşündüm. Yangın, hayat, su basması, toprak kayması, kaza, belâ, el, ayak, göz, kafa, kol bütün sigorta konularını bir bir ortaya döktüm. Mr. Murdock büyük nisbette tenzilât yapmamı istiyordu. Ben de direttim:

— Olmaz, dedim. Sizin durumunuz çok tehlikeli. Şirket sizi sigorta etmekle zaten büyük bir rizikoya giriyor...

— Evet ama, gazetede çalışan başkalarını da sigorta ettirebilirim, karşılığını verdi. Bu adamların hepsi yazı yazarak geçiniyorlar. Hepsinin eli kalem tutar. Acaba sigorta konuları buna da elverişli mi?

— Vallahi şimdiye kadar hiç kalem sigortası yapmadık, dedim.

O esnada telefon çaldı, hemen davrandı:

— Alooo... Evet, benim. Yaa? Demek böyle. Teşekkür ederim, şimdi hemen birisini oraya gönderirim. Böyle bir fırsat bir daha ele geçmez...

Telefonu kapatarak başka bir telefonu açtı:

— Jim orada mı, Mis Lily? Peki Bob da mı yok? Şu halde başka birisi gelsin. Nasıl? Alec, William ve ötekiler de yoklar ha?... Herifler korkudan sokağa çıkamıyorlar galiba? Neyse, ben bir çaresini bulurum. Sonra bana bakarak uzun uzun düşündü. Birden:

— Tamam, dedi. İsminiz Peter'di değil mi? Size mükemmel bir iş çıktı azizim. En azından bir düzine adamı sigorta etmek elinizde. Bu arada bizim de

bir işimizi halledersiniz. Buraya yakın bir yerde, (Kızgın Kedi) diye bir bar var. Barın üst katındaki özel bir toplantıya katılacaksınız. Sizden ricam, orada bulunanların isimlerini ve toplantıda konuşulanları not etmenizdir. Buraya dönünce, yani eğer dönebilirseniz, konuşulan şeyleri bana anlatırsınız.

(Kızgın Kedi) barını bulmam zor olmadı. Yukarıda, iki kanatlı bir kapının önünde iri yarı, yüzünde bıçak yarası izi taşıyan, kollarını çaprazlamış bir adam bekliyordu.

— İçerdeler mi? diye sordum.

Başını salladı. Kapıyı açarak girdim. Orta yerdeki bir masanın çevresinde 15-20 kişi oturmaktaydı.

— Hepinize merhaba, diyerek iki kişinin arasına sıkıştım.

Masanın öte başında oturan ince yapılı, çatık kaşlı, son derece şık giyinmiş birisi:

— Galiba tamamız, dedi. Hepimizin bildiği gibi işler iyice kızıştı.

Seçimlerde (Papyon Mott) un kazanması için herkes elinden geleni yapmalı. Bu maksatla para, tabanca, muşta, bomba her vasıtayı kullanacağız. Hemfikiriz değil mi?..

Herkes, sıra ile aynı fikirde olduğunu söyledi. Söz bana gelmeden, göbekli, geniş omuzlu, nemrut suratlı bir adam sordu:

— Şu Murdock denilen adamı da temizlesek artık?..

İnce yapılı, şık herif:

— Onun da sırası var, dedikten sonra bana döndü:

— (Papyon Mott) un adaylığı için sen de ayni fikirdesin tabii?

Ayağa kalktım.

— Mott dediğiniz adamı tanımıyorum ama, bu kadar kişi aynı şeyi düşündükten sonra benim de sizlere katılacağım gayet tabiidir. Yalnız Murdock meselesi var...

Bu esnada kapı açıldı. İçeriye bebek gibi bir kadın girdi. O da bir kenara oturdu.

Toplantıya başkanlık eden o narin yapılı, şık adam tekrar bana döndü:

— Eee, ne olmuş yani? Murdock'un hayatıyla sen mi ilgileniyorsun yoksa?

— Bir bakıma evet. Daha doğrusu hayatının sigorta edilmesiyle ilgileniyorum.

Masanın çevresindekiler gülüştüler.

— Gülmeyin, dedim. Sigorta çok tatlı bir iştir. Bakın sizlere anlatayım. Meselâ sizler.. Hepiniz sıhhatli ve sağlam kimseler görünüyorsunuz. Fakat hayat belli olmaz...

Sigortanın faydalarını sayıp döktüm. Çoğunu ikna etmeye muvaffak oldum da.. Fakat kendisine «Bill» denilen şık herif ve küt burunlu, göbekli adam fena halde öfkelenmişlerdi. Nasıl olduğunu anlamama kalmadan tabancalarına davrandılar. Bill gürledi:

— Kesin şu saçmalığı da işimize bakalım. Bu herifin bir muhbir olduğu belli. Belki de Murdock'un adamıdır...

Sigortanın faydasına inananlar da silâhlarını çektiler:

— Yavaş gel, Bill. Bizim de ailelerimiz var. Bu sigorta dalgasına aklımız yattı. Adamın dediklerine baksana, bir kere sigorta olduktan sonra insanın ölüsü bile para ediyormuş...

Salonda esaslı bir hır çıkmak üzereydi. Hiç vakit kaybetmeksizin, sigorta olmak istiyenlerin kayıtlarını yaptım, ilk primlerini aldım. Kürklü bebek de bacaklarını ve göğüslerini sigorta ettirdi. Hayattâ en kıymetli şeyleri onlarmış..

Kayıt işi tamamlanmadan kıyamet koptu. Herkes birbirine ateş ediyordu. Seçim yüksek politika falân unutulmuştu. Kıyı kıyı oradan kırdım. İşimi yapmış, en azından bir düzine insanı sigorta etmiştim ya. Ötesi beni ilgilendirmezdi.

Doğru aşağıya indim. Eh, belki barın sahibini tavlar, yukarı salondaki eşyaları da sigortalıyabilirdim. Mr. Murdock'un, yani basının yardımı ile şirkette ki yerimi iyice sağlamlamıştım artık...

TAŞ DEVRİ:

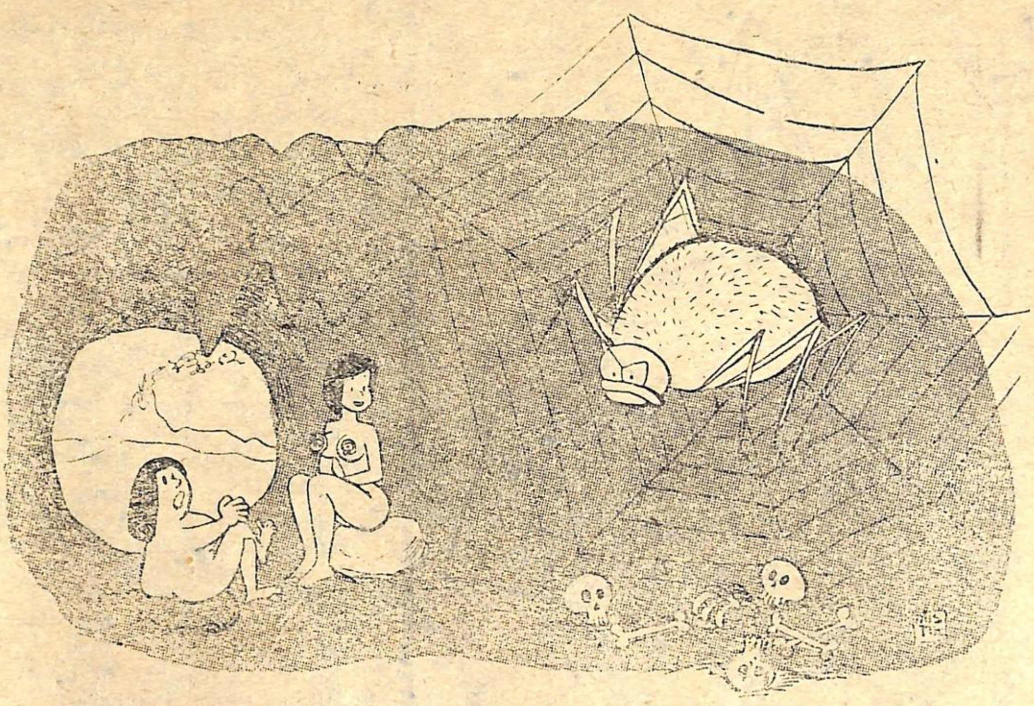

— Hizmetçilerin elinden iş gelmiyor. Bir türlü şu örümceği alamadılar.

Polis — Fazla sür'atten 50 lira ceza vereceksin, delikanlı!

Seçme saçmalar

★ Hem okudum hem de yazdım.

Okur yazar

★ İyi mi böyle.

Le Bon

★ Tarih keşkülden ibarettir.

Tarihi Muhallebici

★ Otur oturduğun yerde.

Oturak

★ Dikkat! tehlikeli virajlar.

Dönekler

★ Madem ki düşünüyorum, o halde varım.

Düşünen Adam

★ Coştum yine dalgalanıyorum ben.

Aman aman dalgalandırma!

★ Senin de çekilecek tarafın kalmadı.

Halat

★ Şunu demek istiyorum ki..

İfadei Meram

★ Kimseye yüksekten bakmayınız.

Kule bekçisi

★ Kona bato ramoto toto spora.

Spor Toto oynayınız

★ Naciye bir burun farkıyle birinci.

Güzellik müsabakası

★ Şubert çok iyi bir adamdı.

Frans Şubert

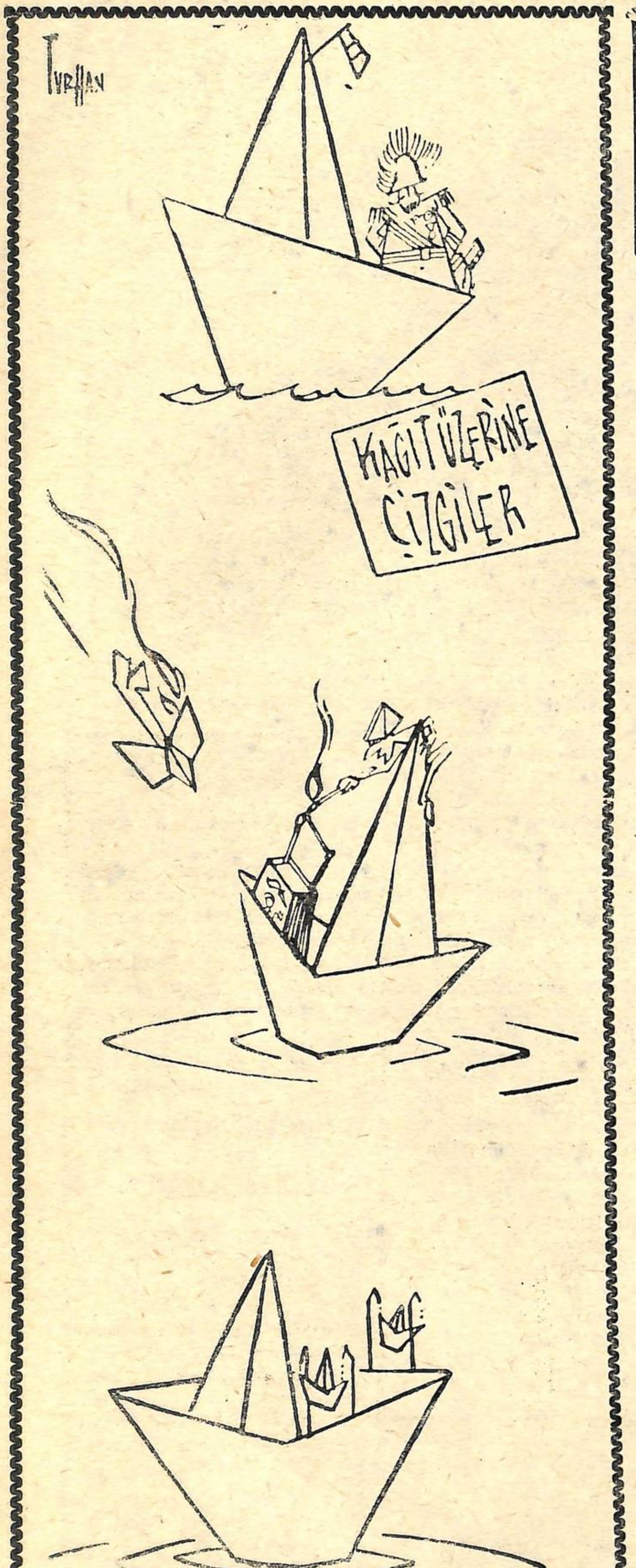

Bunu duydunuz mu?

DÜELLO

Sen Palo'da iki meşhur yazar, Gustav Moliere ve Pierre Le Charé hususî bir meseleden dolayı tokatlaştılar. Bu olay Sen Palo'nun en klâs lokantasında cereyan etti. Gustav Moliere, Pierre Le Charé'a etraflarını halkalayan seçkin kalabalığın içinde:

— Sizi düelloya davet ediyorum, dedi. Silâhların seçimini de size bırakıyorum.

Pierre Le Charé yüzündeki beş parmağın izlerini oğuşturarak cevap verdi:

—Pekâlâ dostum, siz kendinizi Sen Palo'nun en değerli yazarı zannetiğinize göre silâhımız «Yazı» olmalı... Birbirimize birer mektup yazalım. Hakaret bakımından hangisi ağır ise o düelloyu kazanmış olsun. Kaybeden de buradakilere birer keşkül ısmarlasın.

Şahitler seçildi. Ertesi gün iki mektup jüriye verildi. Bu mektuplara iki meşhur yazar bütün zekâsını döktürmüşlerdi. Jüri heyecanla mektupları okudu ve Pierre Le Charé'un mektubunu daha ağır buldu ve Gustav Moliere'i mağlup ilân etti.

İşte mektuplar:

«Azizim Pierre Le Charé
Siz yüzbin eşşeğin yerini tutacak kadar âdi bir herifsiniz.
Gustav Moliere»

«Azizim Gustav Moliere
Yazdığınızı bir fazlası ile iade ederim.
Pierre Le Charé»

L'extre Pör'den

SOYGUN

San Fransisko'nun büyük bankalarından birine güpegündüz bir adam girdi. Ürkek adımlarla veznedara yaklaştı:

— Affedersiniz, dedi, size bir kaç sual sormak istiyorum...

Nazik ve terbiyeli veznedar ciddi bir eda ile:

— Buyurun efendim, dedi, emrinizdeyim...

— Burada kaç memur çalışır?

— Müdürle beraber on yedi.

— Kaç bekçisi vardır, buranın?

— Beş. İkisi gündüz, ikisi gece bekçisidir. Biri de bekçi başıdır.

— Paralar nerede durur?

— Akşam saat 8 de bütün paralar toplanarak mahsende ki büyük kasaya konur.

— O kasanın anahtarı kimde durur?

— Bekçibaşında...

— Peki, burayı soymağa kalksalar ne yaparsınız?

— Vallahi, bu imkânsızdır. Çünkü her tarafa elektrik cereyanı verilir.

Adam içini çekerek mırıldandı:

— Yazık... ağabeyime hiç iyi haber götüremiyeceğim.

— Ağabeyinizin bu işle ilgisi nedir?

Adam şapkasını gözlerine kadar indirip veznedarın kulağına doğru fısıldadı:

— Yalnız size söylüyorum; biz yarın akşam burayı soyacaktık. Ağabeyim bana «Coni, bankaya git ve çaktırmadan malûmat topla» dedi. Neyse, biz de soymak için başka bir banka buluruz.

Veznedar adamın dertlenmesine acıyarak,

— Valla Mister Coni diye teselli etti, bu zamanda uğraşmadan para kazanılmıyor, hayat çok zor...

«Les Gangster» Mecmuasından

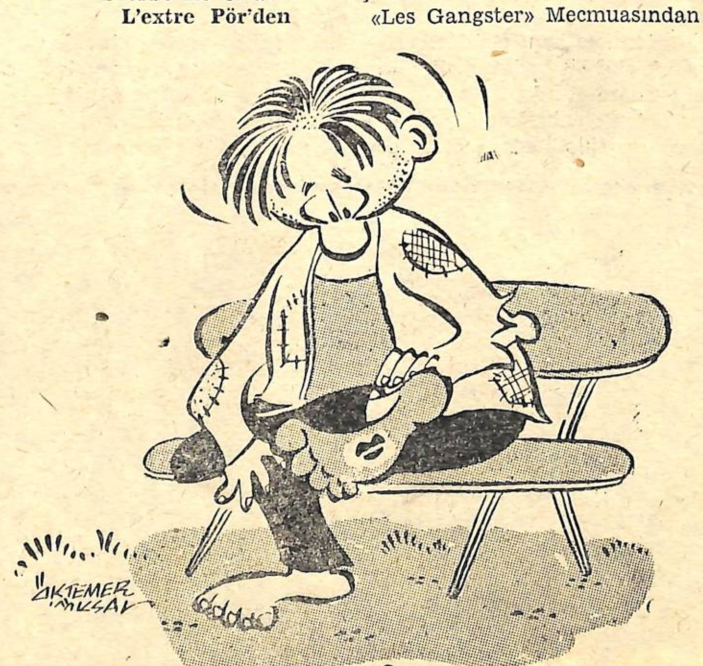

NİÇİN

Adam elinde bir fotoğrafla polis karakoluna başvurdu ve elindeki fotoğrafı komisere uzatarak:

— Karım kayboldu, dedi. ... disini bulmanızı istiyorum.

Komiser fotoğrafı aldı, kadının resmine uzun uzun baktı ve hayretle sordu:

— İyi ama niçin?

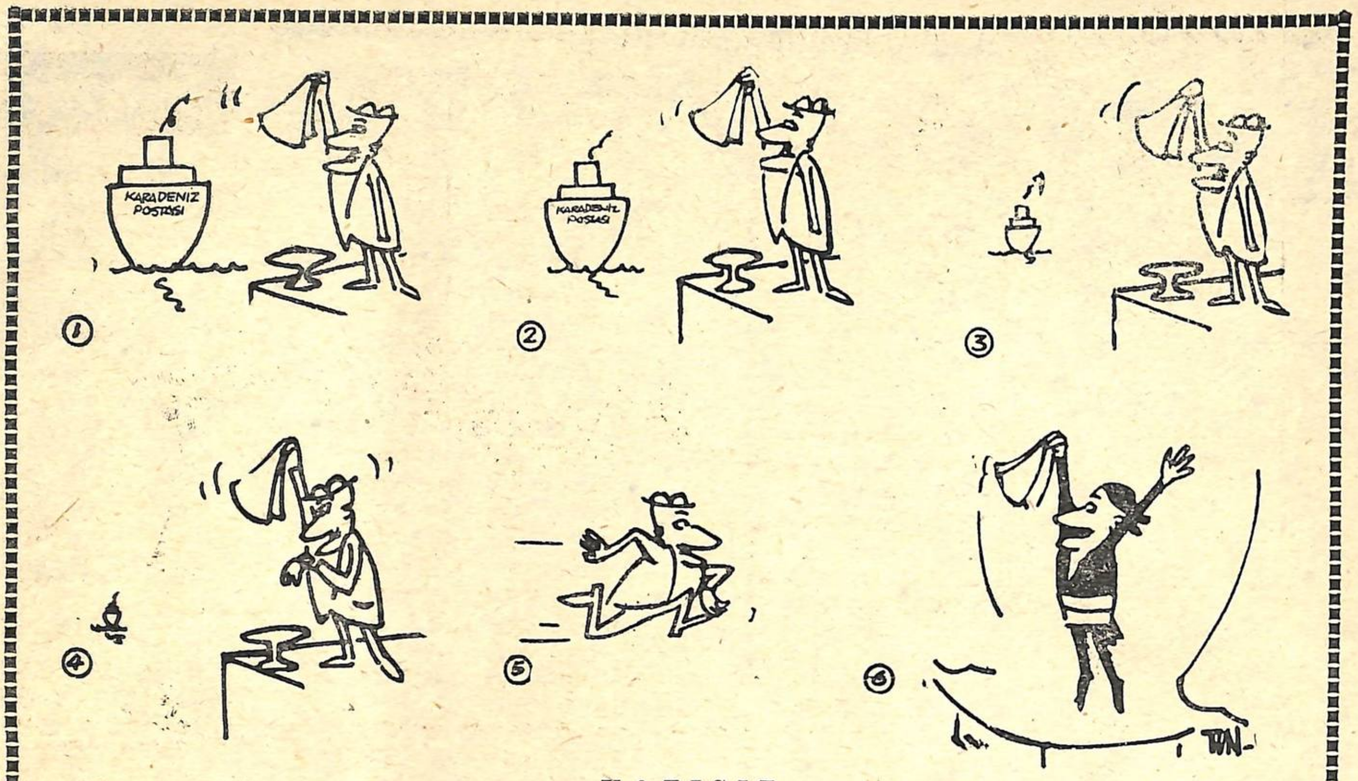

YAZISIZ

İşin Doğrusu

Öğretmen, öğrencilerden birisine sordu:

— Yamyam diye kime derler?

— Bilmiyorum efendim.

— Peki, meselâ anneni ve babanı kesip yiyecek olsan sana ne derler?

Öğrenci kısa bir müddet düşündükten sonra cevap verdi:

— Yetim derler, efendim.

— AAAA! NE KADAR GÜZEL VÜCUDUN ...

HANGİSİ

İki çocuk konuşuyordu. Birisi:

— Karıncalar çalışır, çalışır, hep çalışırlar, hiç eğlenmezlermiş, dedi.

Öteki çocuk itiraz etti:

— Bana kalırsa yanılıyorsun. Ne zaman kır gezintisine gitsem, onlar da orada oluyor...

Akıl Akıldan Üstündür

Kız yoksul, saf görünüşlü ve son derece güzeldi. Uzun zamandanberi peşinde dolaşan çapkın ve zengin gencin ısrarları karşısında dayanamıyarak onunla bir otomobil gezintisini kabul etti. Ayışığında bir hayli yol aldılar, delikanlı bir ara otomobili durdurunca, çevrenin ıssızlığını ürkek ürkek gözden geçiren kız sordu:

— Neden durduk?

— Çok fena. Hiç akla gelmiyen bir şey, benzin bitti.

Kız, yanındaki çantadan çıkardığı bir matrayı uzatınca, delikanlı iyice şaşırmıştı. Böyle bir kızın içki içebileceğini hiç aklından geçirmediği için keyifli keyifli:

— Vay canına, dedi. Cinsi nedir?

Kız hiç bozuntuya vermeli.

— Benzin...

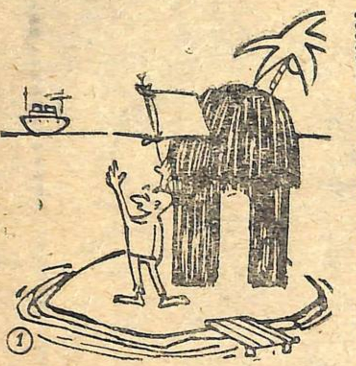

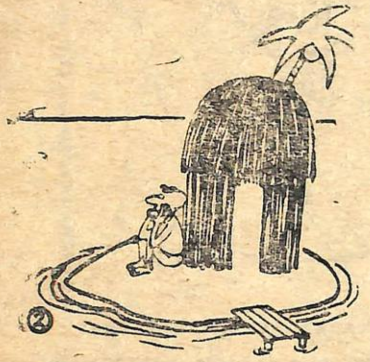

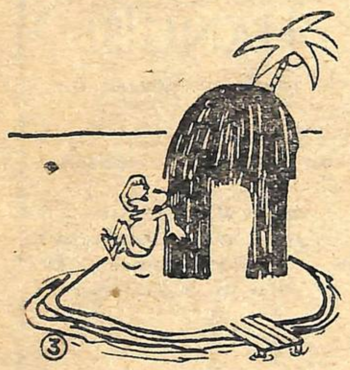

NEMRUT AMCA

MARDİN'DEN : Bir okuyucu, Hamdi Atak soruyor: (Dayını - zın kızkardeşi teyzeniz olmuyorsa neyiniz olur?)

★ **Bu soruyu şöyle cevaplandıracağım:**

1 — Bir kere dayım yok. Onun için kızkardeşi de olamaz.

2 — Dayım olsaydı, onun kızkardeşi de teyzem olmasaydı sadece annem olurdu.

TAKSİM'DEN : Ömer U. imzası ile mektup yazan bir okuyucu, (şu ara bir sosyalizm lafıdır gidiyor. Geçenlerde bir gazetede okudum: Sosyete toplantılarında akıl öyle herşeye ermiyen bazı kimseler, «ben sosyalistim», «ben de», «ben de» diye bu yeni dalgaya kapılmış, cıvıldaşıyorlarmış. Bu durumu nasıl izah edersiniz?) diyor.

★ **Sosyete mensupları, sosyete ve sosyalizm kelimelerinin her ikisinin de «sos» ile başlamasından dolayı meseleyi karıştırıyorlar herhalde?**

KADIKÖY : Yeldeğirmeni, Haldun Varol adresiyle mektup gönderen bir okuyucunun merakı da İstanbul'da yapılacak gece maçları. (Bu maçlar sırasında elektrikler ansızın sönerse, takımlar nasıl maç yapacak?) diye soruyor.

★ **Çok karışık bir iş bu. Fenerbahçeliler için mesele yok. Nasıl olsa, takımın isminde bir fener var. Öteki takımların ne yapacaklarını biz de bilmiyoruz.**

ANKARA'DAN : Bir okuyucu, Turhan Bulut, (Düşük iktidar milletvekillerinden ve Kızılay eski Başkanı Rıza Çerçel, Millî Devrim sırasında yurt dışındaydı, hâlâ da dönmedi. Avrupa'da kendisine yardım edilmesi için Kızılhaç teşkilâtına müracaat da bulunmuş. Bu haber acaba doğru mu ve neden böyle yap - mış?) diye soruyor.

★ **Kızılay'da başkanlığı sırasında, Kızılay'ın kasasını kuruttuğu muhakkak. Eh, tutup da tekrar Kızılay'a müracaat edemezdi ya? Bir de Kızılhaç teşkilâtını vurayım demiştir.**

ÜSKÜDAR'DAN : Bir okuyucumuz, Haydar Dut soruyor: 01 i ne zaman açacak olsam meşgul çıkıyor. Bu, neyi göste - rir?)

★ **Neyi gösterecek, şehirde pek meraklı olduğunu ve sorulacak şeylerin fazlalığını..**

GENE ÜSKÜDAR'DAN : Bir başka okuyucu, İlhan Yurdaner şunu merak etmiş: (Olimpıyatlarda derece almaktan ümitli olduğunuz spor kolları neler - dir?)

★ **Olimpiyatlar'da derece al - maktan ümitli olduğumuz spor kolları için kesin bir şey söyliyemem. Fakat şimdiden derece aldığımız bir şey var. En fazla idareci ile iştirâk ederek, bu bakımdan birinci olduk.**

ANKARA'LI : Bir okuyucu - muz, Yılmaz Gander, (Herşeyin sunisi yapılıyor da, neden suni akıl yapılmıyor?) diye soruyor.

★ **Bunun sebebini bilmiyo - rum. Size çok lâzımsa, neden bir çaresini aramazsınız? Tutup kendiniz yapın...**

bilmece

«İnsan eğer mesut olması - nı bilseydi daha çok mesut olurdu.»

Bu cümleyi kim söylemiş - tir.

CEVAP

Bulamadınız değil mi? Bu büyük lâfı bir akşam üç arkadaşımla Todori'de içerken ben söyledim. Ne lâf de - gil mi?

Dedektif olabilir misiniz

Kompartmanda dört kişi vardı. Emekli Tapu memuru Ziya, Elektrikçi Muzaffer, Sigortacı Şinasi ve sahne artisti Adnan. Tren meşhur karanlık tünele girdiği zaman bir çığlık koptu. Tren tünelden çıkınca Emekli tapu memuru Ziya beyin öldü - ğü görüldü. O sırada derhal kompartımana giren Dedektif Şakir, geri kalan üç kişiye baka rak:

— Katil içinizden biridir dedi ve Sigortacı Şinasiyi tevkif et - ti.

Şakir Şinasinin kaatil olduğu - nu nasıl anladı.

CEVAP

Şakir Sigortacı Şinasi'ye:

— Eğer sen Ziya Bey'in hayatını sigorta etseydin ölmezdi. Se bep sensin, dedi. Ve onu tevkif etti.

Modern gazeteci

Yazı İşleri Müdürü, gazetenin muhabirlerine daima:

— Kısa fakat özlü yazın, der - di.

Bir akşam geç vakit gazeteye dönen şehir haberleri muhabiri, masasının başına oturdu ve şu satırları yazdı: «Adı John Jones. Benzin deposunda benzin olup olmadığını anlamak için bir kibrit çakmış. Meğer depo - da benzin varmış. Yaşı 45. Za - vallı...»

BİR ADA HİKAYESİ

İmkânsızlık

Tristan Bernard, Nice'de bir lokantada yemek yerken çorba geldikten sonra garsonu çağırdı:

— Evlâdım, ben bu çorbayı içemiyeceğim.

Garson tabağı kaldırdı ve hemen listeyi getirdi. Tristan bu sefer bir balık çorbası ısmarladı. Fakat az sonra yine seslendi:

— Garson, bu çorbayı da içemiyeceğim.

Garson bu fazla müşkülpesent müşteriyle baş edemiyeceğini anladı ve lokanta sahibini çağırdı. Adamcağız. Tristan'a nezaketle sordu:

— Ne oldu, efendim. Müşterilerimiz çorbalarımızdan çok memnundurlar umumiyetle.

Tristan Bernard cevap verdi:

— Aksini iddia etmiyorum. Yalnız içemiyeceğim. Kaşığım yok da...

TARİF

Tanınmış Fransız dram yazarı Henri Becque kadın hakkında şöyle derdi:

— Kadınlar fotoğraf gibidirler. Akılsız erkekler bunların negatiflerini saklamağa çalışırken açıkgözler kopyalarını çıkarıverirler.

DALGINLIK

Dalgınlığı ile de meşhur olan La Fontaine öğle vakti bir dostunun evine giderek bir hafta önce defnedilen arkadaşını sordu.

Hizmetçi hayretle:

— Fakat, der, bizim bey mezarlığa gideli bir hafta oldu, haberiniz yok mu?

— Var ama... Bugüne kadar orada kalacağını tahmin etmer

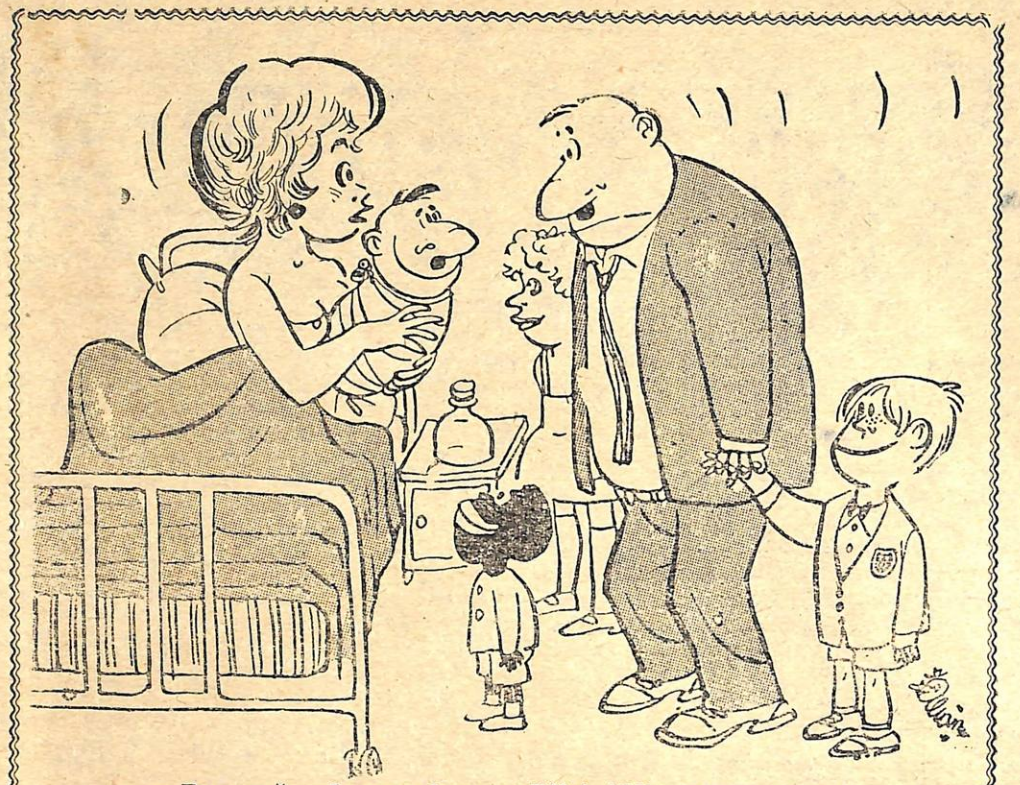

— Bu çocuğun da sana benzemediğini iddia edemezsin ya!..

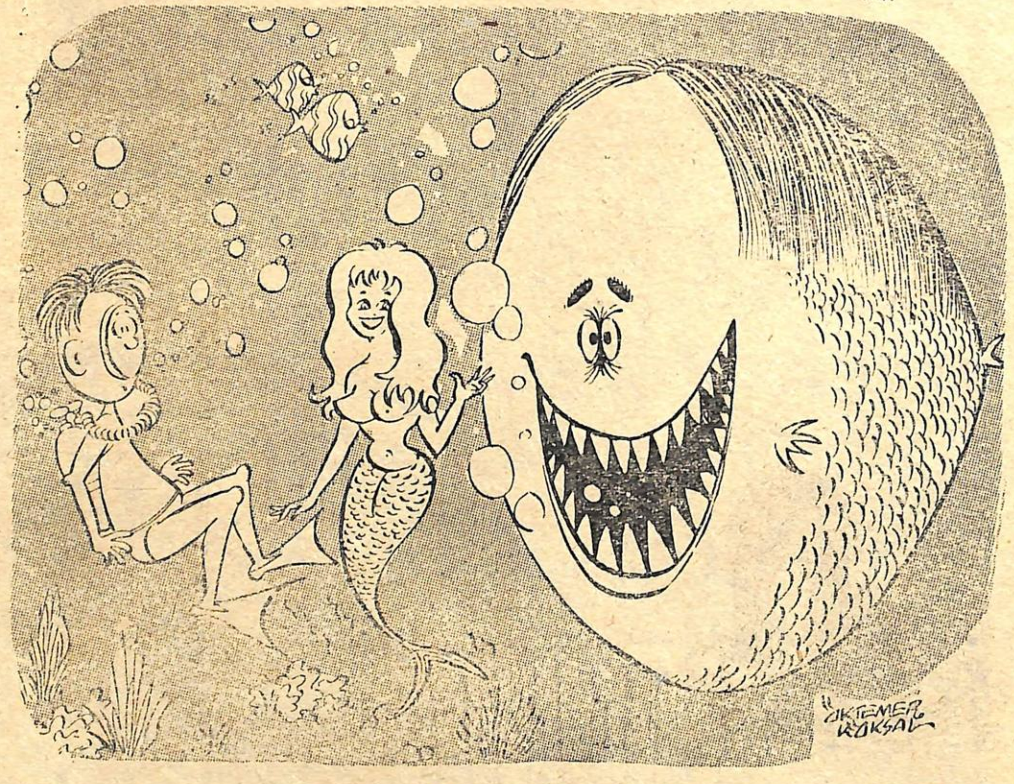

— İşte, kaynanam..

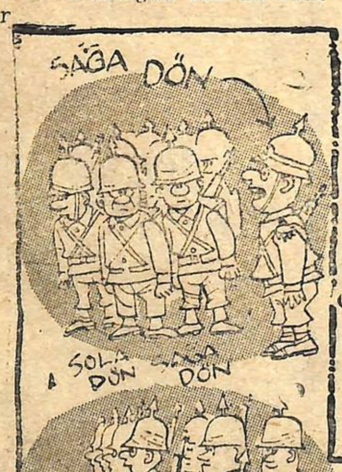

YUM GÖZÜNÜ AÇ AĞZINI

gabriel chevallier'den • alpaçin

— 11 —

— Bu adamların dertlerini dinlemeye kalkışırsak, bizim konuşmamıza meydan kalmaz. Heriflere «nasılsınız?» demeye gelmez zaten. Sıtmalarından başlıyarak, kümeslerine dadanan gelinciğe kadar ardarda sıralarlar. Karılarını ayartan köy zamparasını, faizci bakkalı yanayakıla çekiştirirler. Onun için dertlerini dinlemeyi falân boşverelim. Yoksa buzağılarını, damızlık hayvanlarını da muayene ettirmeye kalkışırlar...

Piechut'nun yapacağı konuşmaların metinleri bizzat Mösyö Justine tarafından hazırlanmıştı. Metinlerin hazırlanmasında esas, konuşmaların yapılacağı yerlerde yaşıyan kimselerin meseleleri, hayat tarzları, işleri ve geçim şartları idi.

Konuşma metinlerini, Piechut muhtelif ceplerine taksim etmişti. Hangi konuşmanın hangi cebinde olduğunu unutmamak için, yol boyunca kendi kendisine mırıldanıp durmaktaydı:

— Sol iç cepde (Ponosse) kasabası, sağ iç cepde (Saint - Choul) kasabası, sol yan cebimde (Castelvauge) köyü, sağ yan cebimde (Bivaque) kasabası...

Tafardel, gülerek:

— Daha şimdiden büyük bir politikacı olup çıktın, dedi. Civardaki bütün kasaba ve köyleri cebinde sayıyorsun...

Piechut da keyifli keyifli güldü:

— Kasabaların, köylerin lâfı mı olur, birader? Yakında şehirler de ceplerimizde olacaklar.

İlk gittikleri yer, (Saint - Choul) idi. Onların geleceklerinden haberli olan kasabalılar, kasaba okulunun müsamere salonunda toplanmış bekliyorlardı...

Tafardel kürsüye çıkarak bir konuşma yaptı. Partinin belirli bir programı olmadığı için, orada bulunanları gözönünde, tutarak bir şeyler söyledi. Konuşmasının sonunda:

— Şimdi ilimizin yeni Belediye Reisi adayı ve partimizin kurucularından Mösyö Piechut konuşacaktır, dedi. Kendisi tam manası ile bir halk çocuğudur.

Piechut, sağa sola selâmlar dağıtaraktan kürsüye geldi. Ceplerinden çıkardığı iki şişe şarabı kürsünün üstüne koydu Programda olmıyan bu hareketi Tafardel'i şaşırtmıştı. Bu şarap şişeleri neye yarıyacaktı acaba? Merakla bekledi.

Piechut konuşmaya başlamıştı:

— Sayın (Saint - Choul) halkı... Mösyö Tafardel beni sizlere tanıttı. Şimdi benim de sizlere tanıtacağım bir şey var. Şu şişelerde gördüğünüz, sadece bu tarafların değil, hemen hemen bütün Fransa'nın en iyi şarabı olan (sek) ve (dömisek) PİECHUT şaraplarıdır. PİECHUT şarapları, yemeklerde olduğu kadar, yemek aralarında da büyük bir zevkle içilir. Derecesi yüksek fakat içimi hafif bir şaraptır. Bazı rakiplerim, ticaret namusuna hiç de yakışmıyan bir davranışla, bu şaraplarda göztaşı ve afyon olduğunu söylemektedirler. Bunu şiddet ve nefretle yalanlarım.

Tafardel, olduğu yerde sıkıntıyla kıvranmaya başlamıştı. Piechut ile gözgöze geldikçe, kaşını gözünü oynatıyor, şarap reklâmını kısa kesip politikaya girmesi için işaretler yapıp duruyordu... Fakat Piechut'nun aldırdığı yoktu. Şimdi PİECHUT şaraplarının hazma yaradığından, mideyi yormadığından bahsetmekteydi.

Neden sonra, şarap reklâmını kesti. Bundan önce, toptan ve perakende satış fiatlarını söylemeyi de unutmadı tabiî...

Sonra ceplerini araştırmaya koyuldu, bir yandan da kendi kendisine söylenip duruyordu:

— Sol iç cepde (Ponosse) kasabası, sol yan cebime (Castelvauge) köyü, sağ yan cebimde (Bivaque) kasabası... Hah, tamam işte... (Saint - Choul) kasabası burada.

Kâğıdı açtı ve okumaya başladı:

— İçinde bulunduğunuz şartların güçlüğü, boyahane ve dokuma evinin patronu tarafından verilen ücretlerin azlığı tarafımızdan bilinmektedir. Boyahanenin sahibi olan Barones, iktidar partisinin bu bölgede ileri gelen simalarından birisi, belki de birincisidir. Verdiği ücretlerin insafsızca düşük oluşu, iktidar partisinin, işçi vatandaşların geçim ve hayat şartlarına ilgisizliğini gösterir.

Dinleyiciler şaşırmışlardı. Sağdan soldan sesler duyuldu:

— Ne boyahanesi yahu?

— Barones de kim oluyor?..

— Biz sadece patates ve pancar ekeriz. Pancardan, patatesden bahset.

(Devamı var)

SÖZ
HALKIN
★
HAFTALIK
SİYASİ
DERGİ
★
SÖZ
HALKIN

YEPYENİ BİR...

AKŞAM

7 den 70e kadar herkesin gazetesi

— Ha! ha ha!... Karım beni Yassıadada zannediyor.